

بە يادى فەقى تەيران كامە يە يەكەم تېكىستى نووسراوى كوردى؟

فەلەكەدین كاكەيى

(۲-۱)

بەرايى: لە مانگى حوزېراند، لە نامەد(دياربەكر) و شارى وان و موکسى يادى فەقى تەيران، شاعىرى نەمرى باکوورى كوردستان دەكرېتەوه، كەسالى ۱۵۶۴ ز (هەندى دەلېن لە ۱۵۱۴ ز) لە شارى موکسى لەدايکبوه و لەوى کۆچى دوايى کردوه.

شاعىرى فەقى تەيران قۇناغىكى گىنگى شاعىرى کوردىيە، مۆرك و ناوهرۆكى گەشى نىشتمانى و سۆفيگەرى و عىرفانى بەرز بە شاعىرىيەوه دياره.

بەم بۇنەيهوه ئەم وتارەم بۆ كىتېپك نامادەکردوه كە بە يادى فەقى تەيران لە دياربەكر دەردەچېت، بە سوودى دەبينم بيخەمە بەرچاوى خوئەرانى خۆشەويستى هەفتهنامە (گولان).

نەمىنچ، ئىتر هەميشە تەسلىمى بەرامبەرەكەى و تەسلىمى ئەو ژيانە دەبى كە وئەيان بۆكيشاوه. كەواتە: گىشت پرسىيارەكان لە دەورى يەك دوو تەوهرى بنەرەتى كۆدەبنەوه، ئەويش پرسىيارى هەميشەيى هەر نەتەوه و كۆمەلگايەكە و سەبارەت بە شوناسنامە، كە كىن و لە كوئۆه هاتوون؟

سەرى داوهكەش هەميشە بۆ زمان و كەلەپوروى فەلسەفى و ئەدەبى نەتەوهكە دەگەرېتەوه، كەوابى: يادى فەقى تەيرانىش ئەمرۆ، هەموو ئەو پرس و جۆيانە دىئىتەوه پيئش.

پرسى دووهم: ئەز، بەم بۇنەيهوه، لە خالىكى دىكەوه دەچمە نىو بابەتەكە و دىئىزم كە هەر كۆمەلگايەكە سروشتى خۆى هەيه، كە برىتبه لە كۆى خوو رەوشت و ئىديوم و شىوى رامان لە ژيان و گەردوون، واتە:

سروشتى كۆمەلگا جىاوازهكان بە كولتور و هونەرى خۆيهوه بەندە و، لەوئىدا رەنگىداوتەوه، سۆسيۆلۆجىكى گەرەى عىراقى بەناوى (د. عەلى وەردى)، كە مامۆستاي زانكۆ لىكۆلەرئىكى زانابوو، كىتېپكى دانا بەناوى(سروشتى كۆمەلگاي عىراقى) هەندى خوئەرى كورد دەيانپرسى: چما دەربارى

دەبا لېزەدا رەخنەى سەرەكى لە عەقلى خۇمان (واتە بېرورامان و جىهانىنيمان) بگرم و بلىم كە هىشتا مېشكمان داگىركراوه. مەبەست لە مېشك عەقلى و شىوى بېركردنەوه و بۆچوون و رامانە دەربارى وجودى خۇمان و دەوروپەر.

لەوما، هىشتا بەتوئىدى مېشكمان شەتەك دراوه و، خۇمانىش بەدەستى ئەو واقىعە داوه و، هەولنادەين بە ئازادى بېرىكەينهوه و بە ئازادى بۆ مەسەلەكان بچين، هىشتا سنوورى رامان و بېركردنەوى خۇمان سنووردار کردوه، زۆرىش بەر تەسك بۆى دەچين، و ناتوانين لەوه دوورتر برۆين، كەسەدان سالاە بە گوئمانا دەخوئين كە ئىمە هەندىين، نەتەويهكى بچ سەروسامانىن، مېژوومان نيه، يا ئەگەر هەبى كورت و لئەلە و تىكەلاوى مېژووى خەلكى دىكەيه.

هەر بۆيهش مېشكمان وها بە داتا و بېر و بۆچوون و زانىبارى گەلانسى دەوروپەرمان ئاخىئراوه و تەزى بووه، ئىتر جىگەى وەرگرتنى زانىبارى و بېروپۆچوونى خۇمالى نەماوه.

يەكەمىن ئەنجامسى پەرورەدە و راهىنانى نىگەتېشى دوور و درىژى دەوروپەرمان، لەمەر هەبوونى خۇمان، ئەويه كە برامان بەخۇمان و رابردوو گەنجىنەى كەوناراي خۇمان نەماوه. وەختىكىش مرؤفك، يا گەلئىك، برىواى بەخۆى

شاعىرى فەقى تەيران(۱۵۱۴-۱۶۳۱ ز) وەكو شاعىرە كلاسيكيبە گەرەكانى كورد، چەندىن پرسىيار دەورژئى:

- تىگەيشتمان دەربارى شاعر و فەلسەفە؟
- پىشەى مېژووى زمان و ئەدەب و ئايىنى كۆنى كورد؟

- چما زۆرىي شاعىرە كلاسيكيبەكان عارف و سۆفى و ئىشراقىين(رېيازى تىشكهاوئىژ و درەوشانەون)؟

- ئايا كۆمەلگاي كوردەوارى سروشتى تايەتمەندى خۆى هەيه؟

- چۆن بووه، لە شاعىرى هەموياندا هەستى نىشتمانپەرورەرى زەق و روون رەنگبەتەوه و، ئەو پەيامە دەسا و دەس بە ئىمەيان گەياندووه؟ ئايا شاعىريان لە پىتاو دەبرىنى ئەو هەستەدا بەكارهئناوه؟ يا لە ژىر پالەپەستۆى ئەو هەستە دەروونيهدا بوون بە شاعىر؟

- پرسىبارى دىكەش زۆرن كە نابرېنەوه، چونكە بەلاى منەوه، تا ئىستا بە قوولى نەچووينەتە نىو جىهانى ئەو شاعىرانەوه، هەندى جارېش بە ترس و دوودلى و رارابى بابەتەكان شىدەكەبنەوه.

وتارەكەم لە ژىر چەند پرسىكدا رىكدەخەم بەم شىوئى خواریوه:
پرسى يەكەم:

سروشستی كوردی له كتیبه كهدا نسه دواوه به لام نهیاندەزانی كه مەبەستی عەلی وەردی سروشتی كۆمەلگای عەرەبی عێراقە، نەك كۆمەلگای كورد، لە وەلامێكدا گوتیبوی ئەگەر وەختم هەبوو لە كۆمەلگای كوردیش دەكۆلمەوه، مەبەستی ئەو بوو كه سروشتی كۆمەلگای كورد جیاوازه له سروشتی كۆمەلگای عەرەب، لێ، پرسیارێكیش دەمێنێتەوه: كه ئەو (سروشتنە) چیه؟

به واتایەکی دیکه ئەگەر كۆمەلگای كورد سروشتی تاییه تمەند و جیاوازی خۆی نەبا، نایا دەیتوانی دواي زياتر له سێ هەزار سال تا پادەبەکی روون و بەرچاو وەك خۆی بمانێت؟ مەبەستمان لە كۆمەلگای كورد ئەو توخم و شیوەزار و توێژانەیی خەلكە كه هەزار سال لەسەرم ئەم خاك و ئاودا ژیاون، جا بەهەر كۆلەمەرگێ بوویت، لە دوا دواییدا ئێمەیان بەجێهێشتوو، واتە: ئێمە ئیستا پاشماوه و خۆلقینراوی گشت ئەو تیرە و كۆلتووور و خەلكانەین كه لێرەدا ژیاون كاریان كەردوو و كۆلتووور و شارستانیانیانە به بەرهەم هێناوه، جا چ هەندێ جار یا لە هەندێ جینگە، سەرەست بوونە، یا ژێر دەست و تەپەسەر بوونە. خۆلا سە، ئێمە پوختەیی ژبان و كار و بەرهەمی نەوه كانی پێشوو سەر ئەم خاكەین، بەلام هەمیشەش سروشتی كۆلتوووری و شارستانیەتی خۆمان هەبوو، جیا لەوهی چەند پێشكەوتوو یا دواكەوتوو.

دەبێ خۆمان، وەكو هەین قبولبیکەین، ئەمجا لە خەلكی تر دواوبەكەین وەكو خۆمان قبولمان بكەن.

بەلام دەشێبێ هەمیشە بزانیان كه سروشتی كۆمەلایەتی خۆمان هەیه، ئەوەش بە مانای ئەو نییه كه لە خەلكانی دیکه باشترین یا خراپتر، زیاترین یا كەمتر، جوانترین یا ناشرینتر؟ ئێمە بەم شێوەیه هەین و . هیچی تر، نە بەرزتر، نە نەوتیتر.. خەلكانی دیکەش بەو شێوه هەن كه خۆیان بیری لێدەكەنەوه.

گەلوا! ئەگەر كۆمەلگای كورد سروشتی خۆی نەبا ئەوه رەنگە به ئاسانی، بچووبایه سەر سروشتی نەتەوه كانی دەوربەری، بەلام هەر خۆی، وەك خۆی مایهوه خۆ هەزاران ساله، لەم ناوچەیدا، نەتەوهی فارس و نەتەوهی عەرەب و نەتەوهی تورك زالن هەر هەموویانیش، لەسەردەمی جیاچیدا، بەسەر كۆمەلگای كوردا زالبوونە، بەلام هەریك به سروشتی خۆی ماوەتەوه، نە ئەوانه بوونە به كورد، نەش كورد بووه به هیچ یەك لەوان، دیاره سروشتی كورد رینگە نەدواوه، لە ناو نەتەوهیهکی تردا بتوێتەوه.

راسته كه كورد كۆلتوووری عەرەب فێربوو و وەرگیرتوو، هەر وها له كۆلتوووری تورك، هەر وهاش له كۆلتوووری فارس، بەلام كۆلتوووری

خۆی پاراستوو، ئەمەڕۆ كه یادى فەقێ تەبیران دەكەینەوه، دروست ئەو پرسیارمان دێتە پیش:

- چما و چۆن یەكێك وەكو فەقێ تەبیران، لەو سەردەمه ناخۆش و تاریكه (۱) كه كورد له زمان و كۆلتوووری خۆی یێبەش بووه هاتوو به زمانی كوردی شیعرى داناه، نەك به عەرەبی یا توركی یا فارسی، كه رەنگه بیتوانایا؟!

چۆن فەقێ تەبیران توانیوتی به زمانی شیعر ئەویش به كوردی له فەلسەفەى ژبان و میژوو بدوێ؟ چۆن سەرکەوت له دانانی (شیخی سەنعان) كه هەم رێبازێكى ئیشراقییه، هەم فەلسەفەى یەكێتی ئاینیه كانە؟

چۆنە زمانى كوردیى بۆ شیعرێكى بەرزى وەك (ئەى ئاف و ئاف) بەكاربیا كه شیعرێكى پڕشنگدارى ئیشراقییه و، له یەكبوونی وجود دەكۆلتیتهوه؟ چۆن ئەو بیروپروامانە فەلسەفیه قولانە به شیعرى كوردی هۆنۆتەوه؟

پرسی چوارم: كەمایەسى گەورەى رێبازى لێكۆلەرانی كورد له بارەى فەقێ تەبیران و شاعیرە كلاسێكییه كانی دیکه، ئەوێه كە تەنیا لە رووی هونەری شیعریهوه تەماشایان دەكەن، نەك له رووی ناوەرۆكیشوه كە: شیعر لەجەوهەردا حیکمەت و فەلسەفیه، هەندێ لێكۆلەر كورد، وەختێك دەلێسن مەلای جیزی فەیلەسوفه به گالتەوه وەریدەگرت، چونكه له جەوهەری سروشتی كۆمەلایەتی نەتەوهكەى ناگات، كه ئەگەر خاوەن كۆلتووور و شارستانی خۆی نەبا، قەت وەك ئیستا نەدەما.

شیعر شێۆبەیهکی هونەری دربرپێنە، بەلام چی دەردەبەرێت؟ ئەوه لەسەر رومان و فەلسەفەى شاعیر دەمێنێتەوه. ئەوه له ئالییهك.

له ئالییهکی دیکهوه لەو سەردەماندا شیعر گرنگترین شیۆی دربرپێن بووه، كه ئەزبەركردنی ئاسان بووه، هەر بۆیهش هەلگرتن و مانهوه، زیاتر بووه، لەو دەمەدا پەخشان پەیدا نەبووه، چاپ و بلاوکردنەوهش نەبووه، بەلكو به (دەسخت) بلاو دەکرایهوه، ئەوهی ئەمەڕۆ به پەخشان دەریدەبرین و به تازهترین تەکنەلۆژیا چاپ بلاو دەبنەوه، لەو سەردەماندا مومکین نەبووه، هەر بۆیهش روویان کردۆتەوه هونەر و زمانی شیعر.

دەشبینین كه ناوەرۆکی شیعرى كلاسێكیمان ئاوێتەى هزرى نەتەوهی و باوێرى ئاینیه.

واتە: كەلەپوووری میژینه مان له گەنجینهی شیعردا پارێزراوه مەبەستمان له شیعرى كوردیه تان نیوهی دووهمی سەدهی بیستم، كه دەتوانم بڵێم به گۆران و جگەر خوێسن و هێمن و هەزار كۆتایی پێدیت.

به گەرانهوه بۆ پرسیارهكان پێشەکی وتارەكەم

دەربارهی شیعر و فەلسەفە دەلێم: كه شاعیرانی كورد لەسەر هاتوه، تا نیوهی دووهمی سەدهی بیستم هەموو مەسەله گرنگەكانی هزر و رمانی خۆیان به زمانی شیعر دربرپێوه، چ له رووی فەلسەفەوه بروا ئاینیهوه، یا كۆمەلایەتی و نیشتمانیپەر وهی و سۆز و عاتیفه و جوانی سروشتەوه.

لێرەدا، لەوه زیاتری لەسەر نارۆم. پرسی پێنجەم: دەچمه سەر باسیکی دیکه كه هەلەیهکی گەورەى زۆریه توێژنەرانی كۆلتوووری كورده، ئەویش لە بارەى میژوو دەركەوتن سەر هەلەلانی شیعر و ئەدەبی كوردیه: دەمویست ئەم تەوهره له دەسپێکی گوتارەكەمدا بەتێمەوه، یا بیکەم به تەوهری سەردەکی، هەر بۆیهش، رینگەم بدن، لێرەدا بچینگ فراوانتر بدویم و به راشکاو بیژم كه هەلەى گەورەیان ئەوێه بەسەر دوو سێ هەزار سالی كۆلتووور و شارستانی كوردا باز دەدەن و تەنیا له هەزارهی دووهمی زاینیهوه دەسپێدەكەن، وەك بڵین نەوتن، یا برواناکەن، باسی كۆنتر بکەن.

كهسانێك وەك علائەدین سوجادى (۱۹۰۷- ۱۹۸۴) و .د. عزالدین مستهفا رسول د. مارف خەزەندار و جەمال نەبەز و سەدیق بۆرەكەبى نەبێ. ئیتر كەم كەس هەیه رەوڕهوى كۆلتووور و شارستانیەتی كورد بۆ پێش ئیسلام بگەرێتێتەوه، كه هەر ئەوێه حەقیقەتەكەیه، زمان و ئەدەب و كۆلتوووری كوردی دوو سێ هەزار سال بەر له هاتنی ئاینی ئیسلامه، كه قورئانی پیرۆزی به زمانی عەرەبی هێناوه.

هەندێ توێژەر و رووناكبیری كورد ناوێرن بەرهو ئەو ناچاره برۆن. هەندێكیش برۆیان نییه كه ئێمە خاوەنی ئەو میژوو زەنگینه بێن.

هەندێكیش دیاره بیروهۆشیان توشی بەرهەرسەتی ئەیدلۆژیا و كۆلتوووری گەلانی دیکه بووه، واتە: میشکیان داگیراوه.

ئێمە كه دەلێن ریشەى كۆلتوووری كوردی بۆ پێش ئیسلامیش فەده گەرێ، به مانای كەمكردنەوه له ئاینی ئیسلام نییه، ئەوێه نەتەوهی عەرەبیش ئەدەب و كۆلتوووری خۆیان بۆ شیعر و دانانی زەمانی جاهلییهتی بەر له پەیدا بوونی ئیسلام دەبەنەوه ناتوانین به هیچ رووناكبیریکی عەرەب بڵێن: دەس له شیعر و ئەدەبی پێش ئیسلام هەلگیرا!

هەر وها یۆنانیهكان بۆ نموونه، دەسپێکی ئەدەب و كۆلتوووری خۆیان له پەیدا بوونی کریستیانهوه دانەناوه (له كاتێكدا ئیستا هەموو کریستیانیان) بەلكو سەر هەلەلانی ئەدەب و فەلسەفەى یۆنانستان بە دەستپێك دەزانن، كه بەر

له له دایکوبونی عیسا بووه.

هروهه هاش گهلانی چین و هیندستان و ژاپون و ههر گهلکی تر، تنیا رۆژیکیش له دیرۆکی کولتوری خویان ناسر نهوه، چ بهر له پهیدا بوونی نایینه کانیان بووی، یا دواى شهوه. له لیکۆلینه وهیه کی ژیان و شیعرى فهقی تهیراندا (پروانه: سه عید دیرشی، کهلین ناڤا) چاخانهی وهزارهتی پهروهده - ههولیر ۲۰۰۵ (ز) دهخۆئینهوه:

(فهقی تهیران دهسپیکا تورهیا نفیسکی یا کوردایه) ..

ئهز خۆشحال دهبووم شه گهر وهابا، یه کسه ریش دیتیم:

فهقی تهیران شاعیر و فهیله سووفه، چیژ له شیعر و مانا کانی وه ده گرم وه که توره فانیکی دیکه، مه به ستم که مکرده نهوه له رۆل و پیگه ی فهقی تهیران نییه، به لکو رهنه م له بۆ چوونی توژیته ره که ده پرسی، کی ده سپیکه و کی ده سپیک نییه.

فهقی تهیران چ ئیکه مین شاعیر بی، یا دوایین، ههر وه کو هزر فانیک و چرایه کی گه شی کوردستان ده مینینه وه، چونکه له سه ره ده مین کدا، مه سه له گرنکه کانی کۆمه لگای کورد وهاری و رورژاندوه، که کسه نهیده وێرا، یا نهیده زانی، به لایا بیجیت.

رهخنه لهو جوژه بیر کردنه وهی زۆریه ی شیکه ره وه کانه که خویان له سه رچاوه ی ره سه نی کولتور و شه دهب و شارستانی کورد دهشارنه وه، یا چاوی لیده پۆشن، و په راوێژی ده کهن.

که واته: کامه یان سه رچاوه و شه سلێ ده سپیکا تۆریه یان نفیسکی یا کوردایه)؟

خۆ شه مسال ۲۰۱۰ زاینی هه زاره ی شاعیری گه وهی بابا تاهیری هه مه دانیه (۹۳۵ ز - ۱۰۱۰ ز، که شه گهر قبولیکه یان بابا تاهیر ده سپیکه ئه ده بی نووسراوی کورد بی، شه وه شه مسال هه زاره ی شه ده بیاتی کوردیه، ماموستا و زانایانی هیژا وه که د. عزالدین مسته فا د. مارف خه زنه دار و که سهانی دیکه شیعرى بابا تاهیر، که به زاری لووری دایناوه، به ده سپیکه ئه ده بی نووسراوی کوردی ده زانن، له چه نه سالی دوایشه دا چه نه دین لیکۆلینه وه ی ورد له باره ی شه و زاواوه ی شیعرى بابا تاهیر و فه لسه فه و بۆ چوونه کانی ده رچوونه، شیعرى بابا به زاری سۆزانی و کرمانجی سه ره و وه هه ورامی دارێژا وه شه، به وه شه ده رکه وه توه که زمانی شیعرى بابا تاهیر به شیکی ره سه ن و جوانی زمانی کوردیه، که تیکه لاوی زاری که له ور و گۆران (هه ورامی) یه.

وه لسی، شه دیتیم شیعرى بابا تاهیریش ده سپیکه ئه ده دهب و کولتوری نووسراوی

کورد نییه؟؟ چونکه له چه نه سالی دوایشه دا چه نه ده سه خته تی تازه دۆزرانه وه که بۆ هه زار و سه د و تا هه زار و سینه د پێش زاین ده گهر پته وه، شیعرى عیرفانی سۆ فیکه رین به زاری گۆزانی کۆن نووسراون، له واته شه دیوانیکه ی بالولسی دانا (بالولی ماهی) که دامه زرینه وه ی رپوره سمی نایینی (یارستانه) که له ناوچه ی لورستان سه ره به لدا یه وه، دیتیم دامه زرینه وه ی (نه که دامه زرینه ر) چونکه شه م نایینه هه ره هه بووه و، لقیکی نایینی زه ره ده شتیبه، که دواى هاتنی نیسلا، به نه یینی له لورستان، له سه ره ده ستی بالولی دانا، دانرا یه وه و، شه مرۆ ملیۆنه ها که سه له ئیزان و عیراق په ره وه ی ده کهن.

هیشتا با به تی ده سه خته تی بالولی دانا و شه وانسی دی که به شوئیا هاتونه جیکه ی دانوستانده واته هیشتا قبول نه کراوه که ده سپیکه ئه ده بی نووسراوی کورد بۆ هه زار و سینه د سال ده گهر پته وه، نه که هه زار سال (نه که بابا تاهیر).

خۆ گریمان شه وانیش قبول نه کران، و هی بابا تاهیر و فهقی تهیرانیش نه هاتنه قبول کردن، شه وه به لگه نامه ی زیندووتر و گرن گترمان به ده سه تیه وه که ده سپیکه سه رچاوه ره سه نه کانی شه ده بی نووسراوی کوردی بۆ زیاتر له سینه زار و پینج سه د سال ده گهر پته وه.

شه ویش په راوی (تاقیستا) ی زه ره ده شه، که شه گهر سه دا سه د وه کو زمان و شه ده بی کوردی شه مرۆ نه بی، شه وه به دلنیا یه وه (پینگومان دواى خۆئینه وه و لیکۆلینه وه و رامان) ده لیم: ریشه ی زمان و شه دهب و کولتوری شه مرۆ مان له سه رچاوه ی (تاقیستا) وه ناو ده خواته وه.

جاری، به کوردانی نیسلا مگه را دیتیم: مه ترسن، شه وه حقیقه ته له نایینی نیسلا که مه نا کاته وه شه تیکه سرو شتیبه که نایین یا کولتوریک زووتر هاتوه یا دره نگتر.

دوه میش ئیمه هیشتا باسی دابوونه ریت و شه رکه کانی نایینی نا که یین، به لکو له زمان و شه دهب و ده کۆلینه وه، هه ره وه کو توره فانی عه ره بی موسلمان به شانازیبه وه له زمان و شه ده بی عه ره بی سه ره ده می جاهیلیه تی پێش نیسلا ده کۆلنه وه.

که واته، به لای منه وه، ده بی (تاقیستا) به ده سپیک بزاین، هه ره شه وه په کیش زمانی کۆنی نایین و داستان و شه فسانه کانی ده کاته ده سپیک. راسته که (تاقیستا) تنیا هی نه ته وه ی کورد نییه، زمانه که ی ده قا و دهقی زمانی شه مرۆی کورد نییه، به لام به ده ستی ئیمه نییه که چه نه گهلینکین، گهلانی نارایی، له یه که سه رچاوه دا هاو به شین چونکه، (تاقیستا) کتیبی نایینی

کۆنی کورد و فارس و شه فغان و شه ره من و بلوچ و گهلانی دیکه یه، له شه نجامدا کورد هاو به شیکی گرنکی گه نجینه ی تاقیستا یه، ده مینینه وه سه ره زمان و ئیدیۆم و فه لسه فه ی جیهان بینی، له چه نه دین لیکۆلینه وه ی وردا ده ره که ویت که زمانی تاقیستا و زمانی نیستای کورد له هه زاران شه و ده ره پین و بۆ چووندا ویک ده چن، هه نه دی جاریش له کوردیدا وه که خویان ماونه ته وه.

پینگومان وه (د. محمه د عوسمان هه ورامی) له فه ره نه گی (ناریان فاج) دا ده لیم:

(ده بی جیسا یی جیکۆرکی ده نگه کان به کین وه که (ب) بۆ (ف) یا (ز) بۆ (ژ)، (خ) بۆ (ه) و پینچه وانه.

شه شیکر ده وه په وه خت و هه وه له ی زیاد ی ده ی، لێره دا به کورتی ده لیم:

پینچه وانیه شه وه شه زمه خته ی زیاد ی شه ی، من له به رواری چه نه دین فه ره نه نگ و کتیبی کوردی و وه رگیرانی تاقیستا به وه شه نجامه گه شتوومه.

ده شران که تاقیستا په کیکه له کۆترین کتیبه نووسراوه کانی رۆژه لات بهر له هاتنی شه سه که نه ده ی مه کۆنی بۆ ئیزان و کوردستان، له سه ره هه زاران پستی ناسک به زپ نووسرا بووه، میژوونو سه یۆ نانیبه کان شاهیدی شه وه که دوو نوسخه ی تاقیستا نووسرا بوون، شه سه که نه ده شه نوسخه یه ی که له کتیبخانه (دژ نه یه شه ت) ی هه مه وانیه به ده سه که وتوه، سووتاندونی.

شه وه دیکه ی که له زید ناوای زه ره ده شه له شیز / رۆژه لانی ده ریا چه ی ورمن) به ده ستی که وتوه، له سه ره راویژکاری و نامۆژگاری زانا و فه یله سووفه یۆ نانیبه کان، بۆ یۆ نانستان ی نارده، له وه ی وه رگیر درایه، سه ره زمانی خویان، ده لیم: زه ره ده شتیان دواى نزیکه ی سینه د سال جاریکی تر تاقیستا یان له یۆ نانی بۆ زمانی خویان (که پاله ویه) وه رگیرا یه وه.

شه وه ی زانراوه تاقیستا به زمانی میدیه کانی سه ره ده می زه ره ده شه بووه، که دواتر به زمانی (پاله وی) ناسراوه.

شیعرى بابا تاهیر هه مه دانسی به پنی لیکۆلینه وه ی کورد و فارس، له زمانی پاله ویه وه نزیکه، شه سلهن زاری لوپ و که له ور و گۆران (هه ورامی) له پاله ویسی دوتنی و فارسی شه مرۆ وه نزیکن، چ له بهر که شه وه ی جوگرافیا یی یا کۆمه لایه تی و نابووری، جگه له تیکه لا بوونی کولتوری.

به هه رحال، زمانی تاقیستا جوگرافیا ی به وه ی که پاله ویه، ده یته ریشه ی کۆنی زمانه کانی شه مرۆی کورد و فارس و شه فغانی و بلوچ و شه ره من و ناریا یه کانی دیکه.